

Milí rodiče medvíďátek,

je za námi další doktorský týden plný sněhu, ledu, průzkumu lesa a samozřejmě ošetřování pacientů. Kdo měl zájem, si během týdne mohl vyrobit hýbací kostru, vybarvit si pracovní list s tématem lidského těla nebo si pohrát s novými didaktickými pomůckami (skládání kostry, magnetické tělo, panenka doktorka Zorka, vločky).

V pondělí jsme se nasvačili vevnitř a vydali se na procházku cestou necestou. Poblíž rokle a posedu jsme potkali paní doktorku, která se nás ptala, jestli nás nic nebolí a ošetřila medvíďka. Také nás naučila básničku o mrkvičce, my jsme jí udělali na oplátku radost tím, že jsem věděli, kde máme mozek, srdíčko, žaludek,... Když jsme se vraceli do školky, potkali jsem rokli, zkoušeli jsem sjíždět po zadku i po sedátkách. Takže se nám ani do školky moc nechtělo....Když jsme do školky dorazili, čekalo nás tam překvapení od paní doktorky – byla tam její hadrová kolegyně, doktorka Zorka, která měla spoustu zranění a my jsme ji mohli léčit. Kubík jí ošetřil bouli na čele, Jonášek jí zavázal kolena, Mařenka vyléčila kašel sirupem... Pěkně

nám při tom vyhládlo, tak jsme si dali oběd a odpočinuli si. Po svačince jsme ještě od paní doktorky dostali různé lidské kosti, které jsme pospojovali hřebíčky a domů jsme si odnesli lidskou kostru.

V úterý na nás překvapivě čekala Marťa s Katkou, protože Milča je stejně jako několik medvíďat nemocná. Do školky jsme dorazili brzy. Po ranních hrách na nás čekala svačinka a po ní pozdravení a odchod ven. Vydali jsme se kolem pimpongáčů a potom doleva malou lesní pěšinkou. Cestou jsme pozorovali žlaby na vodu a chodili ve vykopaných „zákopech“, všimli jsme si zryté země od divokých prasat a našli i poslední sněhu. Vyšli jsme na cestě u kořenů, děti to zde mají moc rády a tak se k nim hned rozběhly. Někteří stavěli pec, jiní cosi vařili nebo pekli, některá medvíďata se proměnila na průzkumníky a jiná v řidiče aut. Zkrátka zábavy bylo spousta. Přišla se na nás podívat paní doktorka, která nám přinesla malou zajímavou a hlavně pohyblivou kostřičku. Kousek dál v její ordinaci byla velká kostra, ale protože neměla klouby, tak se celá rozsypala. Všechna medvíďata jí pomohla složit a některá zaujala natolik, že si s ní hrála dál. Protože vysvitlo sluníčko, vydali jsme se na pláž. Zahráli jsme si „Na kočku a na myš“ a „Zajíček v své jamce“. Po kontrole rybníka jsme se vydali do

školky. Děti se sami vrhly na volný zdravotnický materiál a ošetřovaly zraněné pacienty. Paní doktorka přišla ještě do školky a přinesla velmi nemocného pacienta. Nedýchal a ani mu netlouklo srdíčko – což si všichni mohli vyzkoušet. Také nám řekla, že tohle je jen panák a né opravdový pacient, ukázala nám, jak ho správně ošetřit. Kdo chtěl, zkusil si dýchání z úst do úst a nepřímou srdeční masáž. Ostatní připravovali léky z lékárny, aby po resuscitaci mohli pacienta náležitě ošetřit. Po namáhavé práci nás čekal zasloužený oběd, který tentokrát chutnal všem, a potom pohádka O Popelce a básničky na spaní.

Ve středu ráno jsme tak tak doběhli vlak, zkontrolovali zmenšující se hromadu a pomalu se přibližovali ke školce. Žofinka dětem přinesla lízátko, která hned po příchodu rozdala, a tak byli všichni velcí kamarádi a společně si hráli na plácku. Verunka měla v sobotu svátek, a tak nám přivezla nepečený dort, který jsme snědli k svačince. Byl moc dobrý a kromě piškotů skrýval i velké borůvky a banány. Dnešní procházka byla směřovaná opět nad školku. Skákali jsme z pařezů na pařezy, prodírali se úzkou pěšinou, zdolávali příkop. A byli jsme na místě – u posedu. Téměř všichni si chtěli vylézt nahoru, v čemž jsme jim nebránili. Mimo posedu bylo kolem spousta zajímavých věcí - třeba dlouhá uschlá tráva a nebo zvadlý vřes. Paní doktorka přišla i dnes. Cestou si odložila doktorský kufřík, ale zapomněla kde, ale děti ho našly velice rychle. Byly v něm pomůcky k vyšetřování smyslů. Děti se rozvěděly, jaké smysly mají a vyšetřily je – šeptaly na sebe, dívaly se do dálky i na blízko, ochutnávaly a očuchávaly několik medicín. S malými špachtlemi jsme se dívali do krku a s lupami zase na zvláštnosti na kůži. Po hře jsme se vydali zpět, zvolili jsme cestu roklí. U školky jsme si zazpívali několik anglických písniček (dnes bez Petry, která byla nemocná). Ve školce se z dětí stali zase lékaři a pacienti. Někteří chtěli skládat magnetickou kostru. Po obědě jsme si přečetli pohádku a

odpočinuli si. Protože medvíďata vstávala brzy, prohlédla si učební pomůcky na téma lidské tělo – velké nástěnné plakáty, které je zaujaly. A pak svačinka a cesta zpět...

Čtvrteční ráno začalo velmi rodinně, cestou se k nám připojovala další medvíďata. Kluci hasili požár v malé uličce mezi zahrádkami a pak to tam jako policisti hlídali, pozorovali jsme vlak v dálce, a všimli jsme si, že rybník trochu rozmrznu. Před školkou se začal rýsovat společný „domeček“ dětí, ve kterém nechyběla velká přírodní kuchyně a také úklidová komora. Hru na malou chvíli přerušila sladká svačina, mrkev a mandarinky a čaj s citrónem. Kluci potom znovuobjevili dřevěné kostky, ze kterých všichni společně skládali nejprve hráz a potom chodník i s obrubníkem. Štěpánek hloubil myší díry, aby si tam mohly udělat domečky. Kolem desáté jsme se rozhodli podívat se na pláž. Před odchodem jsme pozdravili sluníčko a protáhli se s básničkou. Na pláži se i v zimě překvapivě budovaly stavby z písku. Také nás zaujalo auto, které rozbíjelo led rybníka a dávalo si ho na korbu auta. Když jsme si pohráli, vydali jsme se do školky, kam za námi přišla i paní doktorka. Tentokrát chtěla děti potěšit a přinesla jim pacienta, který byl však bílý. Děti se staly jedinými doktory, kteří ho viděli a jejich úkolem bylo ho podle paměti vymalovat. Při obědě přišla Katka s Vojtíkem, z čehož měly děti velkou radost, a tak se jim do spacáček moc nechtělo.

Doktorská básnička - celá

1. Poslechněte srdíčko (prsty vytvoří na srdci srdce),
 vyšetřete oči (ukážeme na oči)
 na palci mám bebíčko (ukazujeme palec),
 hlava se mi točí (točíme se dokola).
 V zádech mi loupá (předkloníme se s rukama za zády),
 horečka stoupá (do vzpažení, stoj na špičkách).

po celou noc, svědil mě nos (drbeme se na nosu jednou a pak druhou rukou),
pane doktore, prosím o pomoc. (prosíme)

2. Zhluboka dýchat, (palcem ukazujeme jedničku, zhluboka se nadechneme),
narovnat záda (palcem a ukazovákem ukazujeme dvojku, narovnáme se) ,
z postele vyskoč (vyskočíme),
tak zní má rada. (ukazujeme ukazovákem)

Poběžíme spolu ven (utíkáme na místě),
dneska tam máme krásný den (protahujeme se).

Příští týden navštívíme paní zubařku a zahrajeme si hry se zoubky, budeme hádat hádanky o lidském těle, vyrobíme si rentgeny našich těl a naučíme se písničku Polámal se mraveneček.

DĚTSKÁ DOKTORSKÁ SLAVNOST ANEB LOUČÍME SE S PANÍ DOKTORKOU 26.2

Poslední školkový den v únoru se společně rozloučíme s paní doktorkou. Dopoledne na děti budou čekat poslední doktorské aktivity a malá oslava, na které si zazpíváme několik písniček a děti dostanou na památku malou drobnost. Můžete si vybírat náhrady.

Můžete se těšit:

- v pondělí na Aničku a Marťu/ Zdenču
- v úterý na Marťu a Katku
- ve středu na Marťu a Zdenču
- ve čtvrtek na Marťu a Zdenču